

Nr 385.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av ett mellan Sverige och Norge träffat avtal om vissa fiskerifrågor; given Stockholms slott den 23 november 1946.

Under återopande av bilagda utdrag ur statsrådsprotokollen över jordbruks- och utrikesdepartemensärenden för den 15 november 1946 och över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed begära riksdagens godkännande av ett den 22 november 1946 mellan Sverige och Norge träffat avtal om vissa fiskerifrågor.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Avtal
mellan Sverige och Norge om
vissa fiskerifrågor.

Kungl. Svenska Regeringen och Kungl. Norska Regeringen, vilka önska träffa avtal om vissa fiskerifrågor, hava överenskommit om följande bestämmelser:

1. Svenska fiskefartyg av alla slag äga i Norge ilandföra och försälja fisk, som fångats av vederbörande fartyg, då detta till följd av haveri är förhindrat föra fisken till den egentliga bestämmelseorten. Med haveri skall likställas fall, då fortsatt resa på grund av sådana omständigheter som storm e. d. kan anses medföra uppenbar risk för haveri. Vad beträffar trålare, skall gälla vad som stadgas i § 2, sista stycket, i den norska lagen den 17 mars 1939 om fiske med botten-släpnot (trål). Såsom trålare skola anses alla fartyg, som hava trål ombord — dock icke räktrålare — oavsett om de använda även andra redskap.

2. Det är tillåtet att från svenska fiskefartyg med undantag för trålare (andra än räktrålare) i Norge ilandföra och försälja ävensom att till Norge från Sverige införa fisk (med undantag för ilandföring av sill, som icke fångats under fiske efter annan fisk) och skaldjur i väsentligen samma kvantitativa omfattning som tidigare varit vanligt. Svenska makrillfiskare, räkfiskare och backefiskare skola äga samma rättigheter som tidigare, i vad avser leverans av fisk till Norge. Från norsk sida göres förbehåll av innebörd, att nu nämnda ilandföring och försäljning icke må få karaktären av svenskt fiske från baser i Norge och att den skall ske på sådant sätt, att den norska lokala eller totala marknaden i minsta möjliga mån störes. I sådant syfte skall bland annat från vederbörande svenska fiskefartyg i den utsträckning, som är möjlig,

Avtale
mellom Norge og Sverige om
visse fiskerispørsmål.

Den Kgl. norske Regjering og den Kgl. svenske Regjering, som ønsker å inngå en avtale om visse fiskerispørsmål, er blitt enige om følgende bestemmelser:

1. Svenske fiskefartøyer av alle slag gis adgang til å ilandføre og selge i Norge fisk som er fanget på vedkommende fartøy når dette som følge av havari er forhindret fra å føre fisken til det egentlige bestemmelsested. Med havari skal likestilles slike tilfelle hvor fortsatt reise på grunn av omstendigheter som storm o. l. kan anses å medføre åpenbar risiko for havari. Forsåvidt angår trålere henvises til § 2, siste ledd, i norsk lov av 17. mars 1939 om fiske med bunnsløpnot (trål). Som trålere regnes alle fartøyer som har trål ombord — dog ikke reketrålere — uansett om de også bruker andre redskaper.

2. Det gis adgang til ilandføring og salg i Norge fra svenske fiskefartøyer unntatt trålere (dog slik at ilandføring tillates fra reketrålere) og innførsel til Norge fra Sverige av fisk (unntatt ilandføring av sild som ikke er fanget under fangst etter annen fisk) og skaldyr i vesentlig samme kvantitetsmessige omfang som tidligere var vanlig. Svenske makrellfiskere, rekefiskere og linefiskere skal ha den samme adgang som tidligere med hensyn til levering av fisk i Norge. Det tas forbehold fra norsk side om at ilandføring og salg som nevnt ikke må få noen karakter av svensk fiske fra baser i Norge og skal skje på en slik måte at det voldes minst mulig forstyrrelse på det norske lokale eller totale marked, bl. a. ved at det fra vedkommende svenske fiskefartøyer i den utstrekning det er mulig undersøkes på forhånd om

i förväg undersökas, om fångsten kan emottagas och försälas på ett ekonomiskt ändamålsenligt sätt på den plats, där den är avsedd att ilandföras.

3. Ilandföring och införsel enligt punkterna 1. och 2. skall ske inom ramen för en värdekontingent, som fastställles i den årliga svensk-norska varuutbytesöverenskommelsen, dock att från norsk sida medges fortsatt ilandföring vid haveritillfällen enligt punkt 1., även sedan denna kontingent blivit utnyttjad. I den utsträckning svenskfångad fisk och svenskfångade skaldjur, som ilandföras och säljas i Norge, exporteras till Sverige, skola såväl ovannämnda kontingent som den kontingent, vilken i den årliga svensk-norska varuutbytesöverenskommelsen fastställles för import till Sverige av färsk fisk från Norge, ökas i motsvarande mån.

4. För ilandföring och införsel av fisk och skaldjur enligt punkterna 1., 2. och 3. skola de bestämmelser och regler med avseende på försäljning, minimimått och kvalitetskontroll m. m. äga tillämpning, som gälla för motsvarande norskfångad fisk och norskfångade skaldjur.

5. I avräkning på den i den årliga svensk-norska varuutbytesöverenskommelsen fastställda kontingenten för införsel till Sverige av färsk fisk från Norge må införas färsk långa för beredning till spillånga, i den mån avsättningsmöjligheter i Sverige finnas inom ramen för den produktions- och försäljningsplan, som fastställts eller må komma att fastställas av vederbörande svenska fiskareorganisation.

6. Märkning och packning m. m. av svenskfångad fisk, som ilandföras i eller införes till Norge, skall ske i överensstämmelse med de regler, som äro utfärdade eller må komma att utfärdas av det norska fiskeridirektoratet.

7. För vidare försäljning till Sverige såsom saltad vara må under tiden från den 1 augusti till den 30 september, i anslutning till godkända kon-

fangsten kan mottas og omsettes på ökonomisk hensiktsmessig måte på det sted hvor den tenkes ilandført.

3. Ilandföring og innførsel i henhold til pkt. 1 og 2 skal skje innenfor rammen av en verdikvote som fastsettes i den årlige norsk-svenske varebytteavtale, dog slik at en fra norsk side vil tillate fortsatt ilandføring i havaritilfelle som nevnt under pkt. 1 også etter at denne kvote måtte være utnyttet. I den utstrekning svenskfanget fisk og skaldyr som ilandføres og selges i Norge, eksporteres til Sverige, skal både ovennevnte kvote og den kvote som fastsettes i den årlige norsk-svenske varebytteavtale for import til Sverige av fersk fisk fra Norge, ökes tilsvarende.

4. For ilandföring og innførsel av fisk og skaldyr i henhold til punktene 1, 2 og 3 gjelder de bestemmelser og regler med hensyn til omsetning, minstemål og kontroll med kvalitet m. v. som gjelder for tilsvarende norskfanget fisk og skaldyr.

5. Det gis adgang til under kvoten for innførsel til Sverige av fersk fisk fra Norge i den årlige norsk-svenske varebytteavtale å innføre fersk lange for fremstilling av spillange i den utstrekning det finnes avsetningsmuligheter i Sverige innenfor rammen av den produksjons- og omsetningsordning som er eller måtte bli truffet av vedkommende svenske fiskerorganisation.

6. Märkning og pakning m. v. av svenskfanget fisk som ilandføres i eller innføres til Norge skal skje i samsvar med de regler som er eller måtte bli utferdiget av det norske fiskeridirektorat.

7. Det gis adgang til fra svenske sildetrålere i tiden fra 1. august til 30. september i henhold til godkjente kontrakter mellom svenske importö-

trakt mellan svenska importörer och norska salterier, från svenska sill-trälare i Norge ilandföras och till norska salterier försäljas i Nordsjön fångad sill inom ramen för en kvantitetskontingent, som i den årliga svensk-norska varuutbytesöverenskommelsen fastställs för införsel till Norge av sådan sill. Samtidigt skall i varuutbytesöverenskommelsen fastställas en motsvarande kontingent för införsel till Sverige från Norge av saltad svenskfångad Nordsjö-sill. Licenser för införsel till Sverige från Norge av dylik sill skola utställas i enlighet med ovannämnda godkända kontrakt. Nu nämnda anordning skall icke få till följd, att den norska andelen i täckandet av den svenska marknadens behov av fetsill och Islands-sill minskas.

8. Från svenska sillträlare må i Norge ilandföras och till norska silloljefabriker försäljas sill under tiden från den 1 maj till den 30 november. Sådana leveranser skola ske till samma priser och på samma leveransvillkor i övrigt, som gälla för norska fiskares leveranser av samma slags sill till norska silloljefabriker. Därast från norsk sida så begäres, skall i Sverige lämnas medgivande till införsel från Norge av de kvantiteter sillolja och sillmjöl, som svara mot den kvantitet svenskfångad sill, vilken sålunda må hava levererats till norska silloljefabriker. Nämnda kvantiteter sillolja och sillmjöl skola i så fall utgöra tilllägg till de kontingenter, som må vara fastställda för dessa varuslag i den årliga svensk-norska varuutbytesöverenskommelsen.

9. Ilandföring och försäljning av svenskfångad sill i enlighet med punkterna 7. och 8. skall icke vara underkastad mera betungande bestämmelser med hänsyn till försäljning och kvalitetskontroll m. m., än som gälla för motsvarande norskfångad sill.

10. Svenska fiskefartyg behöva vid anlöpande av norsk hamn icke förete andra dokument än dem, som föreskrivas i svensk lag. Norska fiskefartyg behöva vid anlöpande av

rer og norske salterier å ilandføre i Norge og selge til norske salterier for videre salg til Sverige som saltet vare, sild fanget i Nordsjøen innenfor rammen av en mengdevote som fastsettes i den årlige norsk-svenske varebytteavtale for innførsel til Norge av slik sild. Samtidig skal det i varebytteavtalen fastsettes en tilsvarende kvote for innførsel til Sverige fra Norge av saltet svenskfanget Nordsjø-sild. Lisenser for innførsel fra Norge til Sverige for slik sild skal gis i henhold til de ovenfor nevnte godkjente kontrakter. Denne ordning skal ikke få tilfølge at den norske andel i deknningen av det svenske markedes behov for fetsild og Islands-sild reduseres.

8. Det gis adgang til fra svenske sildetrålere å ilandføre i Norge og selge til norske sildoljefabriker sild i tiden fra 1. mai til 30. november. Slike leveranser skal skje til samme priser og på de samme leveringsvilkår forøvrigt som gjelder for norske fiskeres levering av samme sorter sild til norske sildoljefabriker. Dersom en fra norsk side ber om det, skal det i Sverige gis tillatelse til innførsel fra Norge av de mengder sildolje og silde-mel som motsvarer den mengde svenskfanget sild som således måtte være levert til norske sildoljefabriker. De nevnte mengder sildolje og silde-mel skal i så fall komme i tillegg til de kvoter som måtte være fastsatt i den årlige norsk-svenske varebytteavtale for disse varer.

9. Ilandföring og salg av svenskfanget sild i henhold til pkt. 7 og 8 skal ikke undergis mere byrdefulle bestemmelser med hensyn til omsetning og kontroll med kvalitet m. v. enn dem som gjelder for tilsvarende norskfanget sild.

10. Svenske fiskefartøyer trenger ved anløp av norsk havn ikke å fremvise andre dokumenter enn dem som er påbudt ved svensk lov. Norske fiskefartøyer trenger ved anløp av

svensk hamn icke förete andra dokument än dem, som föreskrivas i norsk lag.

11. Svenska fiskare äga inom norskt hamnområde företaga erforderliga reparationer av fartyg och redskap samt efterse och torka sina redskap.

12. Detta avtal träder i stället för den svensk-norska överenskommelse, som kommit till stånd genom utväxling av memoranda den 21 december 1933 och genom noteväxling den 15 maj 1936.

13. Detta avtal skall sättas i kraft efter särskild noteväxling mellan den svenska och den norska regeringen samt förbliva gällande från och med den 1 januari 1947 till och med den 31 december 1947, varefter det automatiskt förlänges för ett kalenderår i sänder, såvida det icke av endera parten bringas att upphöra genom uppsägning minst en månad före nytt kalenderårs början. Därest sådan noteväxling icke verkställts före den 1 januari 1947, skall avtalet provisoriskt tillämpas från och med sistnämnda dag.

Som skedde i Stockholm i två exemplar på svenska och norska språken, varvid båda texterna skola äga lika vitsord,

den 22 november 1946.

Tage Erlander.

svensk havn ikke å fremvise andre dokumenter enn dem som er påbudt ved norsk lov.

11. Svenske fiskere kan innen norsk havneområde foreta nødvendige reparasjoner av fartøy og redskap, samt etterse og tørke sine redskaper.

12. Denne avtale trer i stedet for det norsk-svenske arrangement som ble inngått ved utveksling av memoranda 21. desember 1933 og ved notevæxling 15. mai 1936.

13. Denne avtale skal settes i kraft etter særskilt notevæxling mellom den norske og den svenske regjering og gjelde fra og med den 1. januar 1947 til og med den 31. desember 1947, hvoretter den stilltiende skal forlenges for ett kalenderår ad gangen, med mindre den av en av partene bringes til opphør ved oppsigelse minst en måned før nytt kalenderårs begynnelse. Dersom en slik notevæxling ikke har funnet sted for den 1. januar 1947, skal avtalen gjelde midlertidig fra og med sistnevnte dag.

Utfærdiget i Stockholm i to eksemplarer på norsk og svensk, idet begge tekster skal ha samme gyldighet,

den 22. november 1946.

Henr. A. Broch.

Utdrag ur protokollet över jordbruksärenden rörande främmande makt eller dess förhållanden m. m., hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 november 1946.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, statsråden WIGFORSS, QUENSEL, DANIELSON, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Statsrådet Sträng anför efter gemensam beredning med t. f. ministern för utrikes ärendena, statsministern Erlander, och chefen för handelsdepartementet samt t. f. chefen för folkhushållningsdepartementet, statsrådet Ericsson:

Det svensk-norska varuutbytet i vad gäller fisk var vid krigsutbrottet 1939 reglerat genom två den 21 december 1933 mellan svenska och norska regeringarna utväxlade memoranda samt genom en noteväxling av den 15 maj 1936. I berörda norska memorandum förklarade man sig å norsk sida beredd utfärda vissa bestämmelser om dispens från de förbud mot införsel till och ilandföring i Norge av utländsk fisk och utländska kräftdjur, vilka föreskrevits i en norsk lag av den 6 juli 1933. Å svensk sida förklarade man sig i förutnämnda svenska memorandum beredd att modifiera sedan den 19 maj 1933 gällande begränsningar rörande införsel av färsk långa för beredning till spillånga. Genom noteväxlingen den 15 maj 1936 åtog sig svenska regeringen att medverka till att årligen 300 ton färsk långa funne avsättning i Sverige för beredning till spillånga.

Innebörden av nämnda reglering var, vad beträffar export av fisk från Sverige till Norge, att utförsel av fisk på reguljär kommersiell väg kunde ske i stort sett fritt, medan däremot rätt till ilandföring var medgiven blott vissa grupper av fiskare. Importen till Sverige åter var icke föremål för några restriktioner utom i fråga om långa, beträffande vilket fiskslag nyss anförda arrangement hade träffats.

Inom ramen för de under kriget i båda länderna införda statliga regleringarna, innebärande en vidgad kontroll av in- och utförseln, begränsades efter hand det svensk-norska varuutbytet i vad avser fisk till ett minimum. Då efter krigets slut frågan om det fortsatta varuutbytet i vad avser fisk blev föremål för överläggningar i samband med de förhandlingar om en allmän varuutbytesöverenskommelse för år 1946, vilka i december 1945 ägde rum i Oslo, fann man sig å svensk sida med hänsyn till ovissheten i fråga om de svenska exportmöjligheterna böra i viss mån anpassa fiskimporten till det inhemska fångstläget. Samtidigt begärdes å svensk sida dels ett fastställande

av att svenska intressenter enligt nämnda norska memorandum av 1933 tillkommande rättigheter beträffande försäljning av fisk till Norge alltjämt bestode, ehuru inom ramen för en vid förhandlingarna om det allmänna varuutbytet överenskommen kontingent, dels att förhandlingar angående önskemål från svenska fiskares sida om vissa ytterligare rättigheter i Norge skulle upptagas. Å norsk sida förklarade man sig beredd att bekräfta giltigheten av tidigare medgivna rättigheter och att förhandla om de ytterligare önskemål, som från svensk sida kunde framföras.

Dylika förhandlingar ha sedermera förts under innevarande år, senast i samband med de överläggningar om det svensk-norska varuutbytet under år 1947, vilka i början av denna månad ägde rum i Stockholm. Vid förhandlingarna har frågan om de svenska fiskarens rätt till försäljning av fisk m. m. i norska hamnar dryftats i hela dess vidd. Förhandlingarna ha resulterat i ett förslag till avtal i ämnet. Detta förslag berör icke allenast ilandföringen av svenskfångad fisk i Norge utan även vissa i samband därmed stående frågor, vilkas lösande synts vara av betydelse för de svenska fiskarena. Avtalet, som är avsett att träda i stället för det arrangement, vilket kom till stånd genom utväxlingen av memoranda den 21 december 1933 och genom noteväxlingen den 15 maj 1936, innebär en viss utvidgning av de rättigheter, som enligt dessa överenskommelser tillerkänts de svenska fiskarena i Norge. Jag anhåller nu att få underställa Kungl. Maj:ts prövning förutnämnda förslag till avtal. Förslaget torde såsom bilaga¹ få tagas till statsrådsprotokollet.

Avtalet innehåller i huvudsak följande. Enligt *punkt 1* må fisk, som fångats av svenskt fiskefartyg, ilandföras och säljas i Norge, då fartyget till följd av haveri, eller emedan fortsatt resa kan anses medföra uppenbar risk för haveri, är förhindrat att föra fisken till den egentliga bestämmelseorten. I *punkt 2* stadgas, att fisk och skaldjur må ilandföras och säljas i Norge från svenska fiskefartyg — med undantag för andra trålare än räkrålare — ävensom införas från Sverige till Norge i väsentligen samma kvantitativa omfattning som tidigare varit vanlig. Undantag göres dock beträffande ilandföring av sill, som icke fångats under fiske efter annan fisk. Svenska makrillfiskare, räkfiskare och backefiskare skola äga samma rättigheter som tidigare i fråga om leverans av fisk till Norge. Det har från norsk sida gjorts förbehåll för att ilandföring och försäljning enligt *punkt 2* icke skall få karaktären av svenskt fiske från baser i Norge samt för att den norska marknaden i minsta möjliga mån utsättes för störningar. Enligt *punkt 3* skall ilandföring och införsel enligt punkterna 1 och 2 ske inom ramen för en värdekontingent, som fastställs i den årliga svensk-norska varuutbytesöverenskommelsen, dock att ilandföring vid haveritillfällen får ske även efter det kontingenten är utnyttjad. Svenskfångad fisk och svenskfångade skaldjur, som ilandföres i Norge och exporteras till Sverige, inräknas ej heller i kontingenten. I *punkt 4* föreskrives, att för ilandföring och

¹ Här utesluten. Bilagan är frånsett dateringen och underskrifterna likalydande med den vid propositionen fogade avtalstexten.

försäljning i Norge enligt förut nämnda punkter skola gälla samma bestämmelser i fråga om försäljning, minimimått och kvalitetskontroll m. m., som gälla för motsvarande norskfångade fisk och skaldjur. *Punkt 5* stadgar, att i den mån avsättningsmöjligheter i Sverige finnas inom ramen för av vederbörande svenska fiskareorganisation fastställd produktions- och försäljningsplan färsk långa må införas till Sverige från Norge för beredning till spillånga. *Punkt 6* innehåller bestämmelser om märkning och packning m. m. av svenskfångad fisk, som ilandföres i eller införes till Norge. Enligt *punkt 7* må under tiden 1 augusti—30 september i Norge från svenska sillträlare ilandföras och till norska salterier säljas i Nordsjön fångad sill för vidare försäljning till Sverige såsom saltad vara. Vidare må enligt *punkt 8* från svenska sillträlare i Norge ilandföras och till norska silloljefabriker säljas sill under tiden 1 maj—30 november. I samma punkt ha intagits närmare föreskrifter angående villkoren för dylika leveranser av sill samt rörande införsel till Sverige av sillolja och sillmjöl i motsvarande omfattning. *Punkt 9* stadgar, att i de båda närmast föregående punkterna avsedd svenskfångad sill icke skall vara underkastad mera betungande bestämmelser i fråga om försäljning och kvalitetskontroll m. m., än som gälla för motsvarande norskfångad sill. Enligt *punkt 10* behöva svenska fiskefartyg vid anlöpande av norsk hamn icke förete andra dokument än dem, som föreskrivas av svensk lag. Motsvarande gäller norska fiskefartyg vid anlöpande av svensk hamn. Svenska fiskare äga enligt *punkt 11* inom norskt hamnområde företaga erforderliga reparationer av fartyg och redskap samt efterse och torka sina redskap. I *punkt 12* fastställles, att det nya avtalet träder i stället för de svensk-norska fiskeriöverenskommelserna av 1933 och 1936. *Punkt 13* innehåller bestämmelser om ikraftträdande och giltighetstid. Avtalet skall gälla för tiden 1 januari—31 december 1947 och förlänges därefter automatiskt för ett kalenderår i sänder, såvida icke uppsägning sker minst en månad före nytt kalenderårs början.

Då det föreliggande förslaget till avtal synes mig vara ägnat att främja förbindelserna mellan Sverige och Norge på fiskets område, får jag förorda förslagets godkännande.

Föredragande statsrådet uppläser härefter det förslag till avtal mellan Sverige och Norge om vissa fiskerifrågor, för vilket han i det föregående redogjort, samt hemställer — under erinran att det torde ankomma på t. f. ministern för utrikes ärendena, statsministern Erlander, att göra framställning rörande undertecknandet — att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna nämnda förslag.

Vad föredragande statsrådet sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:
C. W. Rhedin.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 november 1946.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden WIGFORSS, QUENSEL, DANIELSON, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Under erinran att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av cheferna för handels- och finansdepartementen samt av statsrådet Sträng godkänt förslag till *dels* överenskommelse angående det svensk-norska varuutbytet under år 1947, *dels* överenskommelse angående betalningarna mellan Sverige och Norge år 1947 jämte protokoll och skriftväxlingar, *dels* slutligen avtal mellan Sverige och Norge om vissa fiskerifrågor, varom enighet nåtts vid i Stockholm förda förhandlingar,

hemställer statsministern, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga honom att för Sveriges del underteckna ifrågavarande överenskommelser, protokoll och avtal ävensom utväxla skrivelser i enlighet med förenämnda förslag.

Till vad statsministern sålunda hemställt, vari övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Jan Killander.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 november 1946.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden WIGFORSS, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med t. f. ministern för utrikes ärendena, statsminister Erlander, och chefen för handelsdepartementet samt t. f. chefen för folkhushållningsdepartementet, statsrådet Danielson:

Sedan Kungl. Maj:t den 15 november 1946 bemyndigat statsministern Erlander att för Sveriges del underteckna bland annat ett av Kungl. Maj:t godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Norge om vissa fiskerifrågor, har sagda avtal den 22 november 1946 blivit vederbörligen undertecknat.

Jag hemställer nu, under åberopande av vad den 15 november 1946 anförts vid anmälan inför Kungl. Maj:t av ifrågavarande förslag till avtal, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att godkänna avtalet.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnar Eklund.